

Forhandling indskrænte mig til kort at berøre et enkelt Punkt, et af de sidste Punkter, som det ærede 1ste Medlem for 2den Aarss (Haffner) fremhævede. Den ærede Landssthingsmand bemærkede, at i Tilfælde af, at der var en saa væsentlig og stor Fordel, noget saa Vækkende ved Storhavsfiskeriet — det er ikke Ordene, jeg gjentager, men kun Tanken — noget saa Fristende for Islænderne — disse Bemærkninger gjaldt vist Islænderne — vilde Islænderne utvivlsomt være slaaede ind paa denne Vej, som de nu have set paa i de sidste 30—40 Aar, medens de ere vedblevne at henge fast ved deres gamle Fiskemaade. Der foreligger i den Henseende en Udtalelse i en Rapport til Marineministeriet fra Chefen for det ved Island i forfjor stationerede Skib, hvori denne udtryffeligt fremhæver, at det er indlysende, at Islænderne vilde i deres Fjorde blive ved at fiske med deres Smaafartøier, men at de vistnok ville kunne komme til Erkjendelse af, at de maatte kunne optage Kampen om Fiskestimerne med Storhavsfiskeriets Fartøier paa Havet ved selv at have dertil egnede Baade, og han slutter med at sige — dersom den ærede Formand vil tillade mig at oplæse disse

Minier: „Men Kompagnier eller Aktieselskaber imellem Fisserne indbyrdes og støttede af Kjøbmændene maatte kunne dannes med Fordel, og det forekommer mig ønskeligt, at Regjeringen f. Ex. ved Tilbud om Laan søger at fremkalde Dannelsen af og senere støtter saadanne Foretagender“. Heraf fremgaar det, som forøvrigt af den hele Beretning, der er meget omstændelig og ganske slutter sig til en tidligere Beretning, at det er af Mangel paa Kapital, at Islænderne ikke have kunnet hengive sig til den Tilbøjelighed, de have til at drive Storhavsfiskeri.

Ordføreren (Nellemann): Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion; men jeg vil kun sige dette, at jeg ikke anser mig for berettiget til at tage Udvalgets Endringsforslag tilbage, da jeg veed, at der om dette Punkt er forskellige Meninger i Udvalget. Sagens Stilling til 3die Behandling vil jo forresten ikke derved paa nogen Maade blive præjudiceret; den kan optages alligevel, hvad enten Udvalgets Forslag bliver vedtaget eller forkastet.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Endringsforslag under Nr. 3 til § 19 af Udvalgets Flertal:

Posten: „III. B. 3. Til Understøttelse af et Aktieselskab til Havfiskeri gennem en Rente-garanti i 4 Aar af 5 pCt. aarlig af en Aktiekapital af 360,000 Kr. beregnes for Finantsaaret 1875—76 . . . . . 18,000 Kr., mod at der for det tilskudte Bælsb udstedes Aktier, hvoraf Rente og Udbytte først svares, efterat ovennævnte Anlægskapital er forrentet med 5 pCt.“

vedtoges med 39 Stemmer mod 20.

2) Lovforslagets § 19, med den vedtagne Endring, saalydende:

Til Indenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 1,467,973 Kr. 32 Ore.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

§ 20 med de dertil stillede Endringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren (Nellemann): Som det vil ses, er der til denne Paragraf kun stillet eet Endringsforslag, hvilket Udvalget har stillet efter den ærede Justitsministers Opfordring. Det er et Forslag, som gaar ud paa at udtage et Bælsb af 1,000 Kr. af den til Medhjælp ved Straffeanstalterne opførte Sum af 104,800 Kr., for at dette Bælsb kan anvendes til Honorar for Lægen ved Straffeanstalten paa Christianshavn. Grunden til, at dette Endringsforslag stilles, er, som det vil ses af Ministeriets Skrivelse, den, at Loven af 26de Marts 1870. er til Hinders for, at de

saakaldte Medhjælpssummer kunne anvendes til at honorere Embedsmænd, som ere fast ansatte i Henshold til Lønningsloven, hvoraf følger, at denne Sum ikke kan anvendes til at honorere Læger ved Straffeanstalterne, naar disse iøvrigt ere fast ansatte Embedsmænd. Det har ganske sikkert ikke været Meningen, dengang denne Bestemmelse blev indsat i den almindelige Lønningslov, at forhindre slike Dispositioner som den, der her ere omtalte; man har uden Tvivl havt ganske andre Ting for Die; man har ganske vist nærmest tænkt paa Embedsmændene i selve Ministerierne, men Bestemmelsen staar her imidlertid og er til Hinders for, at man kan anvende Summen paa den her omtalte Maade. Den er saaledes til Hinders for, at